620/01

Den 14. maj 2001 blev i sag nr. 54.232:

xxxx xxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i If Skadeforsikring, klager over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning til en retssag, som han anlagde mod sin søns tidligere samlever.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at det ikke findes sandsynliggjort, at der er tale om en tvist, som opstod i forsikringstiden, samt at omkostninger til sagens førelse endvidere ikke kan anses for afholdt med rimelig grund.

I selskabets redegørelse af 7/11 2000 til nævnet hedder det bl.a.: "Den 6. september 1999 modtager vi en anmodning om retshjælpsdækning i forbindelse med sikredes anlæggelse af retssag mod sin søns tidligere samlever J.N. Det fremgår af anmodningen, at sikrede skulle have ydet et lån til betaling af terminsydelse for sønnen og dennes samlever J.N. Der er imidlertid ikke fremsendt dokumentation for, at J.N. har været låntager overfor A.P. [klageren]. I forbindelse med indgåelse af en sådan låneaftale, må det betragtes som et krav, at der aftales nærmere vilkår for lånet, f.eks. om lånet skal afdrages løbende eller først skal tilbagebetales i forbindelse med en eventuel senere afhændelse af ejendommen, om lånet skal forrentes m.m. Som minimum må det kræves, at det for begge parter har stået klart, at der var tale om et lån. Der er fremsendt en kopi

af en kvittering (dags-dato kvittering), hvor advokatfirmaet B. & S. bekræfter, at have modtaget betaling for en terminsrestance på kr. 48.497,61 af A.P. 'på vegne af P.P. [klagerens søn] og J.N.'. Kvitteringen bekræfter efter vores opfattelse alene, at beløbet er blevet betalt, ikke at der er indgået en låneaftale mellem A.P. og J.N. Der foreligger derudover ikke oplysninger om, at sikrede eller dennes advokat på noget tidspunkt har forsøgt at inddrive lånet hos J.N. Dette er afgørende for vurderingen af, hvornår tvisten og dermed søgsmålsgrunden er opstået, idet policen tegnet i selskabet ophørte den 1. april 1999 og retshjælpsanmodningen først indgår til selskabet den 6. september 1999. Det skal fremhæves, at det er en betingelse for dækning på forsikringen, at *tvisten* er opstået i forsikringstiden, d.v.s. inden den 1. april 1999. På den baggrund har vi meddelt advokat O.J., at vi savner dokumentation for at beløbet har været forsøgt inddrevet før den 1. april 1999, og at vi derfor ikke har kunnet tilbyde at betale dennes salær, via den dækning for retshjælp der var tegnet i selskabet. Derudover har vi fremhævet, at det tillige er en betingelse for en sådan dækning, at omkostningerne har været afholdt med rimelig grund, jævnfør *generelt* retshjælpsbetingelsernes § 2, 5, stk. 1 og 12 c. Med hensyn til hvornår tvisten må betragtes som opstået, skal det ydermere anføres, at vi ikke deler den opfattelse advokat O.J. har givet udtryk for, om at søgsmålsgrunden må betragtes som opstået allerede den 4. februar 1997, på hvilket tidspunkt dags-dato kvitteringen underskrives. På det tidspunkt foreligger der efter vores opfattelse utvivlsomt ingen tvist. J.N. underskriver skødet for salget af den fælles ejendom den 11. september 1998 og A.P. henvender sig til advokat O.J. den 4. august 1999, det vil sige knapt 11 måneder efter og dermed efter policens ophør. Præcist på hvilket tidspunkt tvisten er opstået er vanskeligt at udtale sig om, idet advokat O.J. ikke har præciseret sagsforløbet for os. Den 18. april 2000 modtager vi kopi af en domsbogsudskrift – i hvilken forbindelse advokat O.J. beder os udrede de pålagte omkostninger – tilkendt J.N. Af retsbogsudskriften fremgår det, at A.P. har tabt sagen, idet det ikke findes bevist, at der var indgået en låneaftale. Vi henviser til dommens præmisser. I sin skrivelse af 7. august 2000 henviser advokat O.J. til et retsforlig, hvorefter A.P. skulle have modtaget kr. 50.000,- til afgørelse af mellemværendet – og anfører at forliget dokumenterer, at byrettens dom var forkert. Forligsteksten har vi i øvrigt først modtaget ved Ankenævnets skrivelse af 23. oktober d.å. Denne konklusion ar vi ikke enig i, det er jo netop indgået forlig, ikke sket en anerkendelse fra J.N.'s side, om at hun havde indgået en låneaftale med A.P. Det skal bemærkes, at vi ikke har modtaget oplysninger om sagens anke til

Landsretten eller modtaget ankens processkrivelser, som må siges at være af væsentlig betydning for sagen, da en anke tillige er af væsentlig omkostningsmæssig betydning, jævnfør retshjælpsbetingelserne § 12, 4. Sammenfattende savner vi således fortsat oplysninger, herunder nærmere dokumentation, til belysning af sagen, blandt andet om hvorvidt A.P. i det hele taget ydede et lån til J.N., om i hvilket omfang (hvornår, hvordan etc.) denne selv måtte have forsøgt at inddrive beløb hos J.N., om de nærmere omstændigheder omkring provenuets fordeling i forbindelse med ejendommens salg, samt om forligets sammensætning, herunder hvor meget P.P. måtte have betalt til A.P. Måtte vi modtage disse oplysninger er vi selvfølgelig indforstået med at revurdere vores stillingtagen. Indtil dette sker er det fortsat vores opfattelse, at advokat O.J.'s salær m.m. ikke er omfattet af forsikring, der var tegnet i selskabet."

I sin klageskrivelse af 6/10 2000 til nævnet har klageren anført: "If... skadesforsikring har nægtet at dække under henvisning til at sagen ikke er rejst med rette. Henset til at der er tale om pengeudlån til en søn og hans samlever og henset til at det økonomiske mellemværende så ud til at kunne finde en afklaring i forbindelse med salget af huset, synes jeg ikke at man kan bebrejde forsikringstageren, at han ikke på et tidligere tidspunkt har anlagt retssag. Der er ej heller noget underligt i, at der ikke i et familieforhold er nogen egentlig skriftlig låneaftale. Det fremgår klart af den udstedte kvittering, at det er en terminsydelse, som min klient har udlagt for sønnen og samleveren. I forbindelse med samlivsophævelsen og salget af ejendommen opstod der et utal af kontroverser imellem min klients søn og samleveren, der gjorde at begge gjorde krav på det fulde provenu fra ejendomshandlen og samleveren ville ikke anerkende forpligtelsen overfor min klient. Sagen er i øvrigt forligt efter indbringelse for Vestre Landsret og efter forliget har min klient fået kr. 50.000,00 til fuld og endelig afgørelse af mellemværendet. Heri synes også klart at ligge en indikation af at kravet ikke er rejst med urette."

Nævnet udtaler:
Det er ubestridt, at forsikringen ophørte den 1. april 1999.

Som sagen er forelagt nævnet, finder nævnet det eneafgørende for spørgsmålet om selskabets dækningspligt, om tvisten – den konkret aktuelle konflikt, som med rimelighed kunne danne grundlag for et civilretligt søgsmål, jf. forsikringsvilkårene – forelå før den 1. april 1999. Henset til, at ejendommen blev solgt i september 1998, finder nævnet det tilstrækkeligt sandsynliggjort, at der i forsikringsbetingelsernes forstand forelå en tvist før 1. april 1999, og selskabet er derfor pligtig at yde retshjælpsdækning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, If Skadeforsikring, skal anerkende at være forpligtet til at yde retshjælpsdækning til den sag, som klageren anlagde mod sin søns tidligere samlever.

Jørgen Nørgaard